

Obrázky

z Vratislavic nad Nisou

MAREK ŘEHÁČEK

Pohled do prostoru ruční vazárny 9. července 1923. Zatímco o strojní vybavení se v Ginzkeyových závodech starali muži, ruční vázání koberců bylo – a všechny historické fotografie to dosvědčují – výsadou žen. Vázání širokých koberců na mnohametrových stolicích musela být namáhavá práce vykonávaná stále v sedě a vyžadující velkou pečlivost a koordinaci s dalšími vazačkami. Přes všechny modernizace a automatizace se ruční vázání koberců ve vratislavické kobercárně udrželo prakticky až do jejího konce.

Archiv Severočeského muzea v Liberci

Rudolf Quaiser (1864–1945) pracoval u Ginzkeyů od 14 let jako kreslič a kolorista, zodpovědný za barevné kombinace koberců. U firmy zůstal 53 let a v roce 1940 sepsal její kroniku. Vpravo je koberec vyrobený ve Vratislavicích pro papeže Pia XI. Vyzdobený je papežskými symboly uprostřed a po obvodu symboly čtyřech evangelistů. Barvy jsou také papežské – modrá a zlatá.

SOKA Most a SOKA Liberec

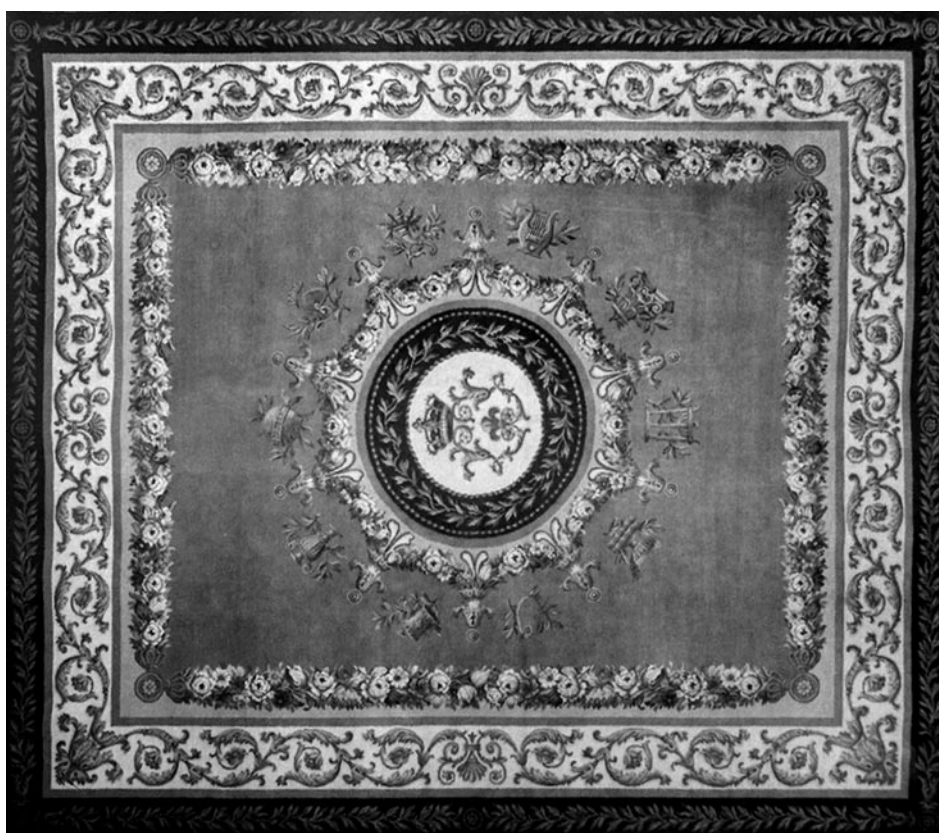
Dvacítka žen se ve světle žárovek činí v ruční vazárně na 17 metrů široké vazací stoli. Výroba ručně vázaných koberců fungovala tak, že se příže vázala do osnovy napnuté odshora a utahovala se, hotový koberec se přitom dole navíjel do role.

SOKA Liberec

Opět pohled do ruční vazárny Ginzkeyových závodů. V dolní části stolice je dobře vidět buben s hroty, na který se navíjel hotový koberec, i závaží, která napínala osnovu. Pozoruhodné jsou i vzory, které mají ženy před sebou – podle nich byl koberec vyráběn. Na dolním snímku je výročí zasloužilého zaměstnance továrny – muž zcela nalevo by mohl být Ferdinand Tugemann, vedoucí vazárny, který v továrně pracoval od roku 1877.

Archiv Severočeského muzea v Liberci

Vázané koberce z Ginzkeyových závodů měly často velkolepé alegorické motivy a poněkud svým charakterem připomínaly nejvzácnější gobelíny. Jiné byly zase plné symboliky, která se vztahovala k činnosti toho, kdo si koberce objednával.
Archiv Severočeského muzea v Liberci